Quelle: http://manuscripta.at/?ID=40407
Copyright: Melk, Benediktinerstift

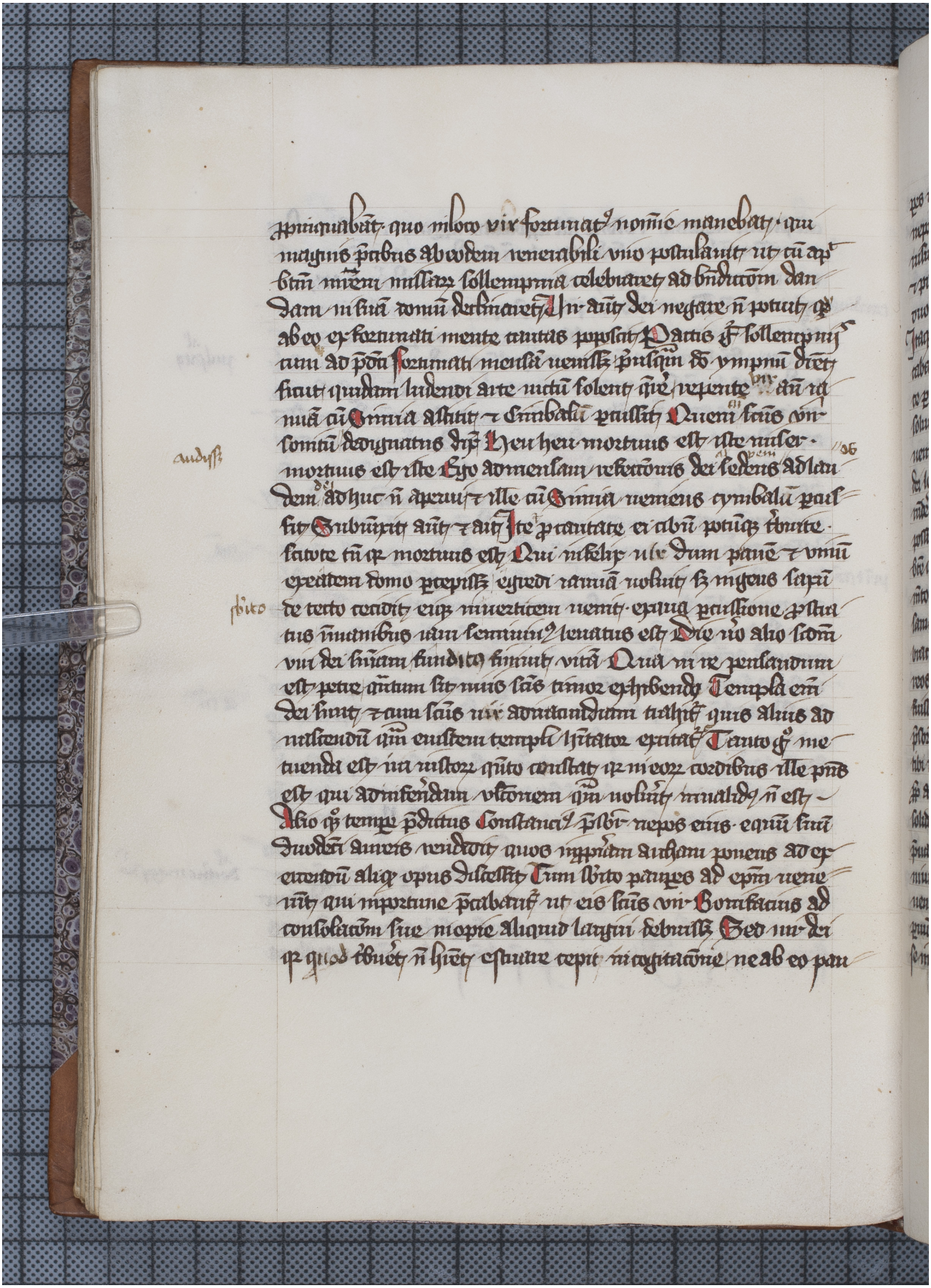

principabat. quo miloro vir fortunatus nomine manebat. qui
magnus pabus ab eodem venerabili viro postulauit ut cum ap
bum matrem mulierem sollempnia celebraret ad benedictorum dan
dam in sua domum destinaret. Vir autem dei negare non potuit. qui
ab eo ex fortunati mente amicus pepsat. Quatus ef sollempnis
tatis ad podium fortunati mensam uenisset. prius quam de ymnum dicet
sicut quidam ludendi arte uetum solent. sicque repente cum ad
musicam cantica abiuit. et cimbalum pauisit. Quem sanctus con
sortium dedignatus dixit. Heu heu mortuus est iste miser.
mortuus est iste. Ego ad mensam reuertor dei sedens ad lau
dem adhuc non aperuit. et ille cum gemitu uemens cymbalum paul
sit. Subuixit autem et autem. Ite properate et abum potumque tuute
satute tum ex mortuus est. Qui mirabiliter ut dum panem et vinum
expectem domo prepisset. ejusdem ramum uolunt et mysus sepum
de tecto cecidit. eique minutiem uenit. ex illo passione plu
tus minutibus idem semuum lenatus est. Ecce uo alio sedem
vni dei sinam fundito finuit vitam. Quia mi re penlandum
est petre quantum sit meus sanctus timor exhibendus. Templa enim
dei sunt. et cum sanctis uir adorandum tribuit. quis alius ad
mistendum quam eustem templi hystorie exercitat. Tanto ef me
tuendi est ira ultor quito consulat. ex mi eor credibus ille pnus
est qui admisendum vltionem quam uolunt. mualidus non est.
Alio ex tempe podatus Constantinopolitanus episcopus eius. eqnum sua
duodecim aureis vendidit. quos ipsum dicam ponens ad ex
ercendum aliqd opus discessit. Cum subito pauperes ad eum uene
runt. qui importune petebant ut eis sanctus vir Bonifacius ad
consolationem sue inopie aliquid largum debuisset. Sed im de
ex quod tibuit non habet. estuare cepit mirabilitate ne ab eo pau